

АЛЕКСАНДАР ТИШМА

ПИСМА

(приредио Радован Поповић)

Александар Тишма и Драшко Ређеп – Тодору Манојловићу

Нови Сад, 24. I 1963.

Драги и поштовани чика Тошо,

Ближи се Ваша осамдесетогодишњица Рођења, и ми, Ваши пријатељи и поштоваоци, желели бисмо да овај догађај, који је, по нашем мишљењу, значајан за нашу културу, обележимо на неки начин, овде, у Новом Саду. Намеравамо да у свечаној дворани Матице српске, у другој половини фебруара, приредимо свечаност на којој би се говорило о Вашем стваралаштву и на којој бисте и Ви узели учешћа. Као говорници у обзир би дошли новосадски књижевници, можда неко од млађих београдских песника, а помишљамо и на то да бисте и Ви том приликом читали своје стихове, или да би их читали чланови овдашњег позоришта. Поред Матице, у овој свечаности, учествовала би, као организатор, Секција књижевника Војводине.

За ову Вашу јубиларну годину Издавачко предузеће Матице српске волело би да изда и избор Ваше поезије, у едицији „Савременици”; избор би волео да изврши професор Младен Лесковац.

Обавештавајући Вас о овоме, ми Вас најлепше молимо да нам јавите како мислите о овом предлогу. Да ли Вам одговара овако замишљен карактер свечаности? Слажете ли се са издавањем Ваше књиге поезије у избору Младена Лесковца? Имате ли неких примедаба на датум или уопште на замисао? Да ли бисте желели да у њој учествује неко одређен, на кога ми евентуално нисмо мислили?

О свему овоме волели бисмо, драги чика Тошо, да чујемо Ваше мишљење, па да се по њему управљамо. Затим бисмо нас тројица, ако то буде потребно, дошли у Зрењанин, да са Вама све фиксирамо.

Очекујући Ваш одговор, срдечно Вас поздрављају,

Ваши
Александар Тишма, Драшко Ређеп

П. С. Молимо одговор на адресу Бошко Новаковић, Сутјеска 2.

Александар Тишма – Бранку Ћопићу
новембар 1979.

Драги друже Ћопићу,

Не познајемо се много, не виђамо се често, али Ви сте ми у неколико махова дали до знања да ме цените, што ми је било важно на мом – не баш несигурном бизарном путу. Зато сам слободан да Вам се јавим, сазнавши да Вам је умрла мати. Волео бих да верујете да саосећам са Вама, да ми је жао што трпите и да бих желео да што пре превазиђете тај болни догађај кроз који сви морају проћи, као што су се морали родити да би живели. Није утеха, али је истина.

Срдечно Вас поздравља и жели Вам добро здравље
Александар Тишма

Александар Тишма – Сретену Марићу
Нови Сад, 22. IV 1980.

Драги Сретене,

Нисте успели да избегнете улогу преносиоца лоше вести – од Вас првога чујем да је Употреба код Галимара пропала. Агенција не жури са вестима, ни са добрима, а камоли са лошима.

Наравно да ми је жао. И, наравно, не због користи коју бих евентуално имао, него због тога што одбијање може да значи да моја књига и није за свако тржиште. Но, о томе не вреди размишљати, треба радити што се може и уме радити, па како буде.

О могућности издавања *Школе безбожничѿва* код L'Age d'homme већ сам знао, а и са Димитријевићем сам бивао. То је врло симпатичан човек, и озбиљан. Ако се он решио да то изда, ваљда ће то и учинити. Улога преводиоца је притом веома важна. Ако то буде Ваша кћи (старија? млађа?) и ако Ви будете прегледали превод, тим боље. И ја бих радо прегледао превод, јер мада, разумем се, не осећам француски довољно да бих указао на евентуалне грешке у језику превода, могу да откријем, можда, неку нијансу неразумевања оригинала. Дакле, и ја сам спреман да сарађујем ако је пожељно.

Овде ништа велико новог. Академија ради, већ су основана одељења, што је, чини ми се, било преурањено, јер нас је још увек петнаестак укупно. Зграда ће се изгледа добити, адаптирати, итд. Добијен је велик новац за библиотеку и ја, пошто сам у комисији, гледам да се набаве што боље књиге. Ако имате неких жеља, потреба, предвиђања шта би та библиотека требало да набави, па да се у њој тим књигама користимо, јавите ми, па ћемо препоручити.

Хладно је и овде (баш данас око 5 степени). Тешко наилази ово пролеће. Ја треба 7. маја да кренем за Ницу, на Сајам књига – можда ће тамо бити топлије. Пошто идем аутомобилом, могао бих навратити до L'Age d'homme?

Срдачно Вас поздравља,
Тишма

(Endnotes)

дактилопис, потписи својеручно, латиницом; у наставку писма: П. С. Молимо одговор на адресу Бошко Новаковић, Сутјеска 2, а затим својеручни додатак писму, ћирилицом: „Драги Тошо, да није било ове хладноће и сметова, намеравали смо да дођемо к теби и да се о свему договоримо. Ако буде потребно, радо ћемо доћи. Срдачно Твој Бошко”.

својеручно, ћирилицом

дактилопис, потпис својеручно, латиницом